

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού Αγίων
Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Πεύκης
Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738 email: agioi.apostoloi@gmail.com

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΙΟΥΝΙΟΥ 2016. ΤΟΥ ΕΚ ΓΕΝΕΤΗΣ ΤΥΦΛΟΥ
Δωροθέου επισκόπου Τύρου ιερομάρτυρος. Νικάνδρου, Γορτίου
και Απόλλωνος μαρτύρων, Μάρκου νεομάρτυρος εν Χίω.
Έτος 9^ο Τεύχος 388

«Καὶ παρὰ γων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.
καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες·
ραββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα
τυφλὸς γεννηθῆ;»

Συνάντησαν στο δρόμο, ο Ιησούς και οι μαθητές Του, έναν εκ γενετής τυφλό. Και η πρώτη απορία των μαθητών ήταν “Κύριε, ποίος αμαρτησε, αυτός ή οι γονεῖς του, για να γεννηθεί τυφλός;”. “Ούτε αυτός, ούτε οι γονεῖς του”, απαντά ο Χριστός, “αλλά για να φανερωθούν τα έργα του Θεού”. Και αφού με το σάλιο Του έφτιαξε πηλό, τονίζοντας ότι Αυτός ο ίδιος είναι το φώς του κόσμου, τον έβαλε επάνω στα μάτια του τυφλού και του είπε να πάει να πλυθεί στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ. Ο Κύριος επαναλαμβάνει μπροστά στα μάτια των μαθητών Του το έργο της Δημιουργίας, αποδεικνύοντας έμπρακτα ότι είναι ο Υἱός και Λόγος του Θεού.

Τόσο μεγάλο είναι το θαύμα, ώστε ακόμα και οι γείτονες του πρώην τυφλού, αδυνατούν να πιστέψουν ότι είναι το ίδιο πρόσωπο. Τον ρωτούν επανειλημμένα να τους εξηγήσει πώς, ενώ δεν είχε μάτια, τώρα έχει και βλέπει. Κι εκείνος, με απλότητα τους διηγείται το περιστατικό και με πίστη ομολογεί ότι ο Ιησούς, που τον

θεράπευσε, είναι Προφήτης, δηλαδή απεσταλμένος του Θεού. Κι ενώ ο σωματικά τυφλός τώρα βλέπει, οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι εμμένουν στην πνευματική τους τύφλωση, διώχνοντας από τη συναγωγή όποιον τολμούσε να ομολογήσει τον Χριστό. Αρνούνται αρχικά το θαύμα, καλούν τους γονείς του τυφλού για να βεβαιωθούν ότι πράγματι γεννήθηκε τυφλός, και τέλος κατηγορούν τον Χριστό ως αμαρτωλό, επειδή έφτιαξε πηλό την ημέρα του Σαββάτου. Στην τύφλωσή τους και την πόρωση της καρδιάς τους, ο μόνος που τολμά να αντισταθεί και να επιχειρηματολογήσει είναι ο θεραπευθείς τυφλός. “Δεν δέχεστε τον Ιησού ως απεσταλμένο του Θεού”, τους απαντά, “εκείνο όμως που γνωρίζουμε όλοι είναι ότι ο Θεός δεν ακούει τους αμαρτωλούς, αλλά τους θεοσεβείς. Και από τη στιγμή που πραγματοποίησε ένα τόσο μεγάλο και πρωτάκουστο θαύμα, δεν μπορεί να μην προέρχεται από τον Θεό”.

Η πνευματική όμως τύφλωση, η οποία πάντοτε συνοδεύεται από τον εγωισμό, υπαγορεύει στους φαρισαίους να εκφραστούν υπεροπτικά: “εσύ, που γεννήθηκες μέσα στην αμαρτία, τολμάς να μας διδάσκεις;” και με τα λόγια αυτά τον έδιωξαν από τη συναγωγή. Όταν άκουσε ο Ιησούς ότι τον έδιωξαν από τη συναγωγή, τον συνάτησε και τον ρωτά: “πιστεύεις στον υιό του Θεού;” -“και ποιός είναι, Κύριε, για να πιστέψω σε αυτόν;”, ρωτά εκείνος. Και όταν ο Χριστός αποκαλύπτεται πλέον στον πρώην τυφλό, τότε εκείνος αναφωνεί “Πιστεύω, Κύριε” και Τον προσκυνάει. Το κύριο νόημα της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής, που αποτελεί και τον λόγο για τον οποίο η Εκκλησία μας την έχει συμπεριλάβει στον κύκλο των Κυριακών του Πεντηκοσταρίου, είναι τα λόγια του Χριστού, ότι “ὅταν ἔν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἶμι τοῦ κόσμου”. Ο Χριστός είναι το φως του κόσμου, είναι εκείνος που μπορεί να ανοίξει τα πνευματικά μας μάτια, ώστε να δούμε την πραγματική διάσταση και κατάσταση της ψυχής μας.

Οι φαρισαίοι, παρόλο που καθημερινά μελετούσαν το λόγο του Θεού, από τη στιγμή που δεν δέχονται τον Ιησού αποδεικνύονται τυφλοί και παράλογοι, θεωρούν την αλήθεια και το φως του Χριστού ως απειλή, αμφισβητούν τα θαύματά Του, απιστούν και Τον αρνούνται. Οι ταπεινοί ψαράδες πάλι, από τη στιγμή που γνωρίζουν τον Χριστό, μετετρέπονται σε κήρυκες της Αληθείας, σε Αποστόλους

του Ευαγγελίου. Και όχι μόνο αυτοί, αλλά κάθε άνθρωπος που έρχεται σε επαφή με το Χριστό και Τον γνωρίζει, απολαμβάνει αυτού του φωτισμού, όπως φαίνεται χαρακτηριστικά από τις διηγήσεις του Ευαγγελίου και από τους βίους των Αγίων. Αυτό ακριβώς το νόημα έχει και η φράση του Χριστού, ότι δηλαδή είναι το φως του κόσμου, όταν και εφόσον βρίσκεται στον κόσμο. Δεν εννοεί εδώ ο Χριστός τη φυσική Του παρουσία. Αλλά την αποδοχή του προσώπου Του και των λόγων Του από τον κόσμο, από την κοινωνία, από τον κάθε άνθρωπο. Για να φωτισθεί ο κόσμος, πρέπει να έρθει ο Χριστός.

Για να φωτιστεί πνευματικά ο κόσμος δεν αρκούν οι σοφοί και οι τεχνοκράτες, αλλά χρειάζεται να έλθει το αληθινό Φως, είναι ανάγκη να Τον προσκαλέσουμε και πάλι στη ζωή μας, να Του ανοίξουμε τις θύρες και τα παράθυρα της καρδιάς μας, για να την φωτίσει και να τη ζεστάνει. Σε μια εποχή που η κοινωνία παραπαίει ανάμεσα στην αδικία, την ατομοκεντρικότητα και την πνευματική σύγχυση, το μεγαλύτερο έλλειμμα είναι αυτό του πνευματικού πλούτου, το έλλειμμα της αγάπης και της γνώσεως του Θεού.

Αν θέλουμε να αλλάξει η ζωή μας, και μαζί με εμάς σταδιακά όλος ο κόσμος, τότε οφείλουμε να ανακαινίσουμε τον έσω άνθρωπο, να προσκαλέσουμε και να δεχτούμε τον Αναστάντα Κύριο Ιησού Χριστό, που είναι η οδός και η αλήθεια και η ζωή.

π. Χερουβείμ Βελέτζας

Άγιος Μάρκος ο νεομάρτυρας ο «έν Χίω»

Ο Άγιος Μάρκος γεννήθηκε στη Σμύρνη. Ο πατέρας του καταγόταν από τη Θεσσαλονίκη και ονομαζόταν Χατζή Κωνσταντής, ή δε μητέρα του από τη Σμύρνη και ονομαζόταν Μαρία. Ο ίδιος παντρεύτηκε το έτος 1788 μ.Χ. Μπλέχτηκε όμως στην Έφεσο με άλλη χριστιανή γυναίκα και κάποια ημέρα συνελήφθησαν επ' αυτοφώρω. Ο άγιος και η ερωμένη του αρνήθηκαν την πίστη τους ενώπιον του κριτή.

Ο Μάρκος, γρήγορα αισθάνθηκε τύψεις συνειδήσεως για την εξωμοσία του, πήγε με δάκρυα και εξομολογήθηκε σε κάποιο πνευματικό, ο οποίος τους διευκόλυνε να φύγουν στη Σμύρνη. Από εκεί, αφού επιβιβάστηκαν σε πλοίο που πήγαινε στην Τεργέστη, το 1792 μ.Χ., αποβιβάστηκαν στη Βενετία, όπου χρίστηκαν με Άγιο Μύρο, κοινώνησαν και παντρεύτηκαν. Αργότερα, ο Μάρκος, αφού περιπλανήθηκε σε διάφορους τόπους, αποφάσισε να μαρτυρήσει για τη χριστιανική πίστη και επέστρεψε στη Χίο και από εκεί στην Έφεσο.

Στην πόλη αυτή συνάντησε τον πνευματικό του και εξομολογήθηκε τον πόθο του, αλλά ο πνευματικός του τον απέτρεψε, λόγω ανοικοδομήσεως του νέου Ναού και του πρόσφατου τότε μαρτυρίου του Αγίου Νεομάρτυρα Γεωργίου, οι Τούρκοι ήταν πολύ εξαγριωμένοι και θα γκρέμιζαν τον Ναό αυτό. Όποτε ο μάρτυς αναγκάστηκε να επιστρέψει στη Χίο.

Εκεί, αφού προσευχήθηκε και κοινώνησε των αχράντων μυστηρίων, πήγε στο κριτήριο, όπου με θάρρος κήρυξε τη χριστιανική του πίστη. Παρά τις κολακείες του κριτή, ο μάρτυρας παρέμεινε αμετάπειστος. Τότε τον έκλεισαν στη φυλακή, όπου υπέστη σκληρά και ανελήητα βασανιστήρια. Όταν για δεύτερη φορά τον οδήγησαν στον κριτή, ο Μάρκος και πάλι ομολόγησε τον Χριστό. Οι Τούρκοι εξαγριωμένοι τον γκρέμισαν από τις σκάλες και τον έκλεισαν πάλι στη φυλακή, όπου αυτή τη φορά τον βασάνισαν ακόμα πιο φρικτά. Αλλά ο Μάρκος, αντί να γογγύζει, έψαλλε ευχαριστημένος.

Οι χριστιανοί της Χίου, όταν έμαθαν την υπομονή του μάρτυρα, άρχισαν να νηστεύουν και να προσεύχονται στον Θεό, για να τον ενισχύσει στον μαρτυρικό του αγώνα. Ο Μάρκος αφού κοινώνησε και πάλι των αχράντων μυστηρίων μέσα στη φυλακή, για τρίτη φορά ομολόγησε τον Χριστό μπροστά στον κριτή. Τελικά τον οδήγησαν στον τόπο της εκτέλεσης και τον αποκεφάλισαν στις 5 Ιουνίου 1801 μ.Χ., ημέρα Τετάρτη και ώρα 02.00 το πρωί στη Χίο. Τότε όλοι οι Χριστιανοί της Χίου, έψαλλαν ύμνους ευχαριστήριους στον Θεό για την λαμπρή μαρτυρία του Νεομάρτυρα Μάρκου.